

- 2) Kan artikel 132, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — in het geval dat deze bepaling van toepassing is — slechts worden toegepast indien er sprake is van een vertrouwensrelatie tussen de arts en de behandelde persoon?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 28 december 2017 — Mohammed Bilali

(Zaak C-720/17)

(2018/C 104/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mohammed Bilali

Verwerende partij: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciële vraag

Verzetten de Unierechtelijke bepalingen, inzonderheid artikel 19, lid 3, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011⁽¹⁾ (statusrichtlijn) zich tegen een nationale bepaling van een lidstaat betreffende de mogelijkheid van intrekking van de status van een subsidiair beschermde, krachtens welke die status kan worden ingetrokken zonder dat de voor toekenning van die status relevante feitelijke omstandigheden zelf zijn veranderd, maar enkel de kennis waarover de autoriteiten beschikten met betrekking tot die omstandigheden een verandering heeft ondergaan, en noch een verkeerde weergave, noch het achterhouden van feiten door de onderdaan van het derde land of de staatloze doorslaggevend was voor de toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus?

⁽¹⁾ Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (PB 2011, L 337, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (België) op 29 december 2017 — Lies Craeynest e.a. tegen Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Brussels Instituut voor Milieubeheer; andere partij: Belgische Staat

(Zaak C-723/17)

(2018/C 104/21)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth vzw

Verweerders: Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Brussels Instituut voor Milieubeheer

Andere partij: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen de artikelen 4, lid 3, en 19, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, samengelezen met artikel 288, lid 3, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie en de artikelen 6 en 7 van [...] richtlijn 2008/50/EG⁽¹⁾ van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa, in die zin te worden uitgelegd dat, wanneer wordt aangevoerd dat een lidstaat de bemonsteringspunten in een zone niet heeft geplaatst overeenkomstig de in punt B.1.a) van bijlage III van de voormelde richtlijn genoemde criteria, het aan de nationale rechter behoort om, op vordering van particulieren die rechtstreeks getroffen worden door de overschrijding van de grenswaarden bedoeld in artikel 13, lid 1, van voormelde richtlijn, te onderzoeken of de bemonsteringspunten geplaatst werden overeenkomstig die criteria, en zo neen, jegens de nationale autoriteit alle noodzakelijke maatregelen te treffen, zoals een bevel, opdat de bemonsteringspunten geplaatst zouden worden overeenkomstig die criteria?
- 2) Heeft een overschrijding van een grenswaarde in de zin van artikel 13, lid 1, en artikel 23, lid 1, van [richtlijn 2008/50/EG], plaats wanneer een overschrijding van een grenswaarde met middelingstijd van een kalenderjaar zoals opgelegd door de bijlage XI van deze richtlijn, reeds wordt vastgesteld op grond van de meetresultaten van één bemonsteringspunt in de zin van artikel 7 van deze richtlijn, of heeft dergelijke overschrijding maar plaats wanneer deze blijkt uit het gemiddelde van de meetresultaten van alle bemonsteringspunten in een bepaalde zone in de zin van deze richtlijn?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PB 2008, L 152, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de première instance francophone de Bruxelles (België) op 28 december 2017 — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich / Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Zaak C-730/17)

(2018/C 104/22)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich

Verwerende partij: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 3, 5, 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91⁽¹⁾ (hierna: „verordening 261/2004”) aldus worden uitgelegd dat, wanneer een communautaire luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert in de zin van verordening nr. 261/2004 een overeenkomst sluit met consumenten voor het luchtvervoer van passagiers waarin een traject per trein is opgenomen vanaf een reinstation in een lidstaat waar deze consumenten hun woonplaats hebben naar een luchthaven op het grondgebied van een andere lidstaat, waar de consumenten hun vlucht zullen nemen naar hun eindbestemming, zijnde een luchthaven op het grondgebied van een derde land, en deze consumenten geen rechtsverhouding hebben met de vennootschap die de treinreis uitvoert, maar duidelijk is dat de luchtvaartmaatschappij met deze vennootschap overeenkomsten heeft en de treinreis, die in de overeenkomst is inbegrepen, een aanzienlijke vertraging had waardoor deze consumenten hun vlucht vanaf de luchthaven op het grondgebied van de andere lidstaat niet hebben gehaald, deze consumenten zich kunnen beroepen op de rechten die zijn neergelegd in verordening nr. 261/2004 en compensatie kunnen vorderen overeenkomstig de artikelen 5, 6 en 7 van verordening nr. 261/2004?

⁽¹⁾ PB 2004, L 46, blz. 1.